V évfolyam 1912. november hó 9. 42. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre — — — — — 10 K.
Fél évre — — — — — 5 K.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr MARTON ADOLF.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. — Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Elárusitás Jánosháza és vidéke részére
Schlesinger Rudolf fakereskedésnél
JÁNOSHÁZA.

Hatschek szabadalma a jelenkor legjobb tetőfedő anyaga. Igen fontos! Minden Eternit-lap
„ETERNIT"
szóval van megjelölve. Szerezkedjék mindig kalapossitva
HATSCHEK-FÉLE
ETERNIT-palát kérni.
Nagykereskedést központ:
ETERNIT MŰVEK : Hatschek Lajos
Budapest, VI. Andrássy-ut 21. szám.

Jánosháza—Rum.

Irta: Dr. Marton Adolf.

A Zalabér—Sárvár—kőszegi vasut kiépitését már a napokban megkezdik. Ezen uj vasuttal sulyos és nagy csapást mérnek Jánosházára.

Jánosháza elveszíti ezáltal Hosszufalu, Bögöte, Hodosfa, Hosszupereszteg, Gecseny, Tacskánd ezen vidék gazdag közönségét. Mint kereskedelmi gócpont kisebb forgalomra lesz kényszeritve. Szenved a kereskedelem, megsinyli az iparos. Azon uj vasut által Sárvár felé fog gravitálni minden, ha idejekorán nem tömörül az érdekeltség.

Videsat sanculcan. A vezetőkre, az intéző körökre s azokra hárul a felelősség egyáltalában, akik a vidék érdekét eddig hangoztatták, de érette nem tettek semmit.

Most elérkezett a cselekvés ideje.

Lépjenek sorompóba mindazok, kik eddig ütötték a mellüket, ha közérdekről, ha az itteni közönség anyagi jóléteről volt szó.

Aki a közönségért dolgozik most, az a maga hasznára is gondolhat.

Mint halljuk, Hosszupereszteg hetivásárért folyamodik, lesz gabonapiaca. Ódorfán az uj vasutállomás mellett gr. Erdődy Sándor gőzfűrészlelepet létesit, ahol a kiterjedt nagy erdeiben levő fákat dolgozzák fel épület és tüzelőfának stb

A vasutállomás közel lesz, nagyon természetes, hogy amit elszállitani lehet, mindent az ottani vasuton szállitanak el. Mindezt elvonják Jánosházától, a jánosházai kereskedőtől, iparostól és a közönségtől.

Bármiből, ha nagy a kinálat, az ára rendesen kicsiny szokott lenni. Most megforditva lesz. Az a nagy vidék hiányzik majd itt. Drágább lesz az élelmiszer, drágább lesz a tüzelőanyag stb. Ennek meg a fogyasztóközönség issza meg a levét.

A hirek között olvashatta a közönség — a napjai sorban 12-ben, bőlnyi terjedelmben [illegible] Erdődy Sándor és Zierer nagybirtokosnak halaszvet-készitetnek, és [illegible] vasut mellett lesz, sokunk [illegible] is kevés jut, esetleg drágapénzért. [illegible] terhes felső közö-

Háborus tárcalevelek.

— Párizsi tudósitónktól. —

IV.

A török felhold alkonya. — Mit csináljanak a csatába vonultak asszonyai? — Bolgár erőnyek. — Az osztozkodás.

Mindösszesen a tőlik hete áll a háboru és ma meg igen kurta-lenne megjósolni, hogy csakugyan olyan nagyon beszkonyodott-e a törökeknek. Egyet a háboru folyamán biztosan elvesztettek: a prestizst. Lehet, hogy a háboru további szakán megfordul a hadi szerencse, ámbar nem hiszem. És nem azért nem hiszem, mert Kirkilisszét a bolgárok elfoglalták és a szerbekkel, meg a montenegrinusokkal is volt egy-pár apró győzelmi csatánk, hanem egy vidékünk [illegible] és szitati vesztünk igen fájdalmasan a [illegible] alkonyodását, az a tény, hogy egy napon 300 török katonaszökevényt kellett kivégezni. De azt a kutyafajat! Itt nem babra megy a játék, itt a négy felől szorongatott török hazáról, a családi tűzhelyről, feleségünk, gyerekünk életéről van szó. Mikor tehát egy ország katonasága annyira gyáva, hogy az élet-halál nagy kockajátékát is szökéssel próbálja kikerülni, — az már Bizánc pulvarsága. Ha ez a 300 katonaszökevény tényleg igaz és nem a háborus rovatot vezetőt riporter agyában született meg, akkor a csata el van vesztve. Csak várják a törökök Anatóliából a további segitő csapatokat. Egészen más lenne szemben a háború, ha kiderülne, hogy semmi sem igaz a török katonaszökevények hiréről. Mert most akkor változhat a hadiszerencse. De szökdöső katonasággal ki vivathat győzelmes háborut . . .

A szerb asszonyok eléggé temperamentumosak. Emlékezzünk, hogy mikor Bosznia annexiója megtörtént, és Gyurgyevics herceg ellenünk lelkesitette a szerbséget, a belgrádi asszonyok micsoda tüzes, nagy harci lármával parkodtak ellenünk lelkesiteni a férfiakat.

Most nincs, sem hallunk a szerb asszonyok harci tüzéről. Vajjon mivel lehetnek elfoglalva a lányok, hogy a hangjukat sem lehet hallani? Talán tépést csinálnak a sebesültek [illegible] Vagy talán önkéntes Vöröskeresztben a harcterre [illegible] szerb asszonyok és lányok bizonyára [illegible] meg tépést sem csinálnak. [illegible] akkor a bolgár cár [illegible] a [illegible] király nem fordult volna valamennyi európai udvarhoz, nemcsak a Vörös Kereszt szervezet kiküldöttjeinek végett, hanem az ápolónők mellett hozzákérik meg a tépéskészitőket is. Mert odahaza nincs. És nem is lesz. A szerb asszony és lány tépést sebesültre [illegible] nem [illegible]. Miért? Egy párisi levél [illegible] rejtélyre lengő világosságot. [illegible] lapban a háborus viharok előtt [illegible] kelő szerb asszony [illegible] nem lelkesitheti olyan háboru [illegible] vetséges, társuk a bolgár. A szerb [illegible] nem lelkesitheti el a szivükben [illegible]

ledik a baj Jánosházára. Ezt a bajt kell orvosolni, ezt kell elháritani.

A segitség lenne az uj vasut: Jánosházától Rumig Hosszuperesztegen át. Esetleg egy szárnyvonal Hosszuperesztegig.

Nagy dolognak tünk fel ez a terv, pedig a keresztülvitele könnyü lehet.

A kiinduló pont Jánosháza lenne, első sorban Jánosháza községnek kell a kezdeményezőnek lenni. Be kell vonni Duka községet s a többieket is, melyeket érintene ez az uj vasut Rumig és fel kell szólitani a nagybirtokosokat, kiknek érdeke, ha a nagy latifundiumuk vasut mellett van.

Tétovazásnak nincs helye! Kétszer ad, ki rögtön ad.

Legyen állami iskola.

Vasárnap rögtönzött rk. hitközségi gyülés volt. Iskolaszéki tagokat kellett volna választani. E helyett mi volt? Iszonyu lárma, karok emelkedtek, kifakadások hangzottak, elégedetlenség zugott az egész vonalon. A gyülés vége felé már egy szivvel-lélekkel szólt a barsona: Legyen állami iskola!

Ennek előzménye is van. Október hó 27-én iskolaszéki gyülés volt. Ott az egyik iskolaszéki tag szóvá tette, miért tolakodik be a gyülésre olyan egyén, aki nem is tag. Miért jelennek meg a póttagok is, akiknek csak akkor van ott helyük, ha egy rendes tagnak a helye megüresedett lemondás, elköltözés, halálozás által. No iszen! Lett erre nagy kavarodás. Az iskolaszék fejére paragrafusokat olvasni! Még hozzá azért, mely mindent tud, mindenhez ért. Ez megbocsáthatatlan bün! Több a soknál. Nyomban lemondtak tisztségükről és nagy garral ellépkedtek.

»Gombház hej! Ha leszakad, tiz helyébe száz is akad« — gondolták egyesek. Választani kell ujból. Egybe is gyültek a hivek. Ócsárló beszédek hangzottak. Hajrá! — azon mederben folytatta a többség is. Hullott az »áldás«, mint a záporeső. Az »áldásból« bőven kijutott a papoknak, meg a tanitóknak. Na persze! Ők az okai mindennek. Mészeltetnek, zsuroltatnak, fát vágatnak, parancsolnak, mulasztókat büntetnek, rendezkednek, nem félnek senkitől. Az ördög sem bir velük! — Jó, hogy nem volt ott valamelyik, mert a halálnak halálával halt volna meg. Azaz, hogy — pardon! Egy mégis volt ott. Bajusza alatt csak mosolygott, hogyan szapulják társait »diszitő« jelzőkkel. Végighallgatta. Védelmükre nem volt szava. Csak hajlongott, hol ehhez, hol ahhoz az atyafihoz. Utána csak föl-fölhangzott: Hol a jegyzőkönyv? Tiszteletdijat adunk! — Azután sorra jöttek: hol az államsegély, hanyagság, mi fizetünk, nőtanitó nem kell, mert nem ilyent választottunk, milyen a prédikáció, mi nem vagyunk semmi és senki! És a jó Ég tudja még mi minden! A lárma csak nem ült el.

A vége az lett, hogy mindenki kereken kijelentette, hogy ily körülmények között senki nem vállalja el az iskolaszéki tagságot. Ennél bölcsebben még sohasem határoztak Jánosházán. Ezt már évtizedekkel ezelőtt meg kellett volna tenni. Mert hisz az természetes, hogy aki mihez nem ért, azzal nem szeret foglalkozni. Sőt, akiben van egy kis érzés, olyanba bele se avatkozik, amihez nem ért. Többet ártana vele az ügynek, mint amennyit használna. Igy vagyunk az iskolaszéki tagsággal is. Százszor ismételjük, hogy helyesen tették, hogy nem vállaltak mandátmot, iskolaszéki tagságot. Törődjenek az iskolaügyekkel azok, akik értenek hozzá. Mi nem tanultuk azt a mesterséget, hát nem is kontárkodunk bele. Atyafiak, ez az igazság! Ez bölcs gondolkozás! Ebben kell maradni!

Petőfi szavalatának hatása alatt nem esküdött ugy a nép, mint vasárnap az egybegyültek, hogy nem vállalnak többé, soha iskolaszéki tagságot. Mindezt elhinnénk, ha egyesekben nem rugdalózna a hiuság, a gőg, a parancsolni vágyás. De itt, ahol arról vannak meggyőződve egyes tagok, hogy parancsolhatnak a papoknak, a tanitóknak, itt lesz száz meg száz vállalkozó. Örül ha megválasztják iskolaszéki tagnak. Azért jósolunk. Nem telik bele kétszer hét nap, olyan iskolaszék lesz, mint a parancsolat. Jön felülről az ukáz. Erre, akik legjobban verték a mellüket, azok fognak legelőször hasra vágódni, mint a muzulmánok reggel a hanyat-homlok vállalják az iskolaszéki tagságot, még futnak is utána. Mi örülnénk, ha csalódnánk

»Legyen állami iskola!« — a nép ebből csak ki nem fogyott. Helyes. Kezd a népnek is a szeme kinyilni. Tért hódit az állami iskola. Mindenki ezután eped. Hanem ezt már régen meg lehetett volna tenni. Mily sok kellemetlenségtől szabadult volna meg egyik-másik. Megszünt volna már az az örökös torzsalkodás, veszekedés, árulkodás, besugás, hizelgés. Rendben lenne minden. Semmi gondja nem lenne vele a népnek. Nem lenne az a sok időrabló gyülés, jövés-menés, iskolalátogatás, számadások, az a sok irka-firka, kérvénygyártás, az a menkü sok felebbezés s mi egymás; no meg nem kellene betartani azt az átkozott sok paragrafust. Egyszóval: áldás lenne az állami iskola.

Ha valaki célt akar elérni, állhatatosnak kell lennie és egy csomó akaraterővel, bátorsággal kell birnia. Ha a nép állami iskolát óhajt, akkor mindezekkel rendelkeznie kell. Különben szava annyi, mintha nem is lett volna.

Ismételjük a nép akaratát: Legyen állami iskola!

---

csak nem régi kudarcot, mely Szilvnicánál a szerb fegyvert a bolgárral szemben érte. A férfiak felejthetnek, de az asszonyok őszintébbek a gyülöletben, mint a hogy szenvedélyesebbek a szerelemben. A szerb asszonyok nem felejtenek, azért nem tudnak lelkesedni olyan balkáni szövetségért, mely Bulgária oldalához sorakoztatta a szerbeket. Ezért nem készült el tépés Belgrádban és ezért csendesek a szerb asszonyok . . .

*

Előre lehet látni, hogy a hadviselők között a bolgár fog cédrus magasan kimagosodni. De azért Drinápoly melletti Kirkilissze erdőnek olyan váratlan elfoglalása mégis csak nagy eset. Az ember keresi azokat az erényeket, amelyekkel a bolgár ezt a váratlan sikert kivivta.

Pedig ezek az erények nem rég voltak itt előttünk. Hány ezer meg ezer bolgár kertész él minálunk, Magyarországon. Öregek, ifjak, szegények, vagyonosak. Ezek hazájuk hivó szózatára letették a kapát, az ásót, a gereblyét, amellyel pedig olyan serényen dolgoztak és amely munkaeszközökkel, ami álmélkodásunkra, oly sokat tudtak kihozni ebből az áldott magyar földből, — siettek vonatra ülni, hogy le ne késsenek egy percre se. Ugyan nem gondolt senki közülök szökésre, valamint arra, hogy szép csendesen a hivó szót a fül mellett el lehetne engedni.

Itt voltak ezek a nemzeti erények előttünk: a bolgár szorgalom, kitartás, igénytelenség és ennek szép virága, a hazaszeretet. Ezek az erények győztek szemben az elpuhult törökkel. És ha azoknak is, akik Bulgáriában odahaza maradnak, ilyen erényük van, akkor evvel az ifju nemzettel minden ellenségnek nehéz lesz megküzdeni. Nemcsak a törököknek...

*

Hanem most jön csak a háboru folyamán az az izgató pont, amikor könnyen hajba kaphatnak azok is, akik a háborut messziről nézik. Mert már nemsokára kezdetét veszi az osztozkodás. Nem lehet messze, mert a pártnerek és kibicek kezdik hirdetgetni, hogy a szabályok szigoru betartásával lovagias korrektséggel fosztották ki a törököt, valamint hallatszik az is, hogy a nagyhatalmak közbelépnek és nem fognak rideg szivvel a máséból elnyesni uj nemzet határokat. Vagyis ez magyarán ezt teszi, hogy a török földet szét fogják darabolni, maguknak is fognak juttatni belőle és a törököt pedig szép lassan ki fogják szoritani Kisázsiába.

Még bizony megéri az ex-szultán, Abdul Hamid, hogy 70 éves kora ellenére Kisázsiában, talán éppen Kutarchiában fogja végső napjait leélni. Tempora mutantur!

De még mindez szépecskén megfordulhat. A hadiszerencse csillaga felragyoghat még a törököknek, ámbár alig hisszük. A magyar közvélemény körülbelül egyértelmüleg a török alkonyatot érzi és hiába inditanak gyüjtést, vajmi gyéren hull a garas a török sebesültek javára. Méla közönnyel nézzük a korát leélt nemzet nagy pusztulását és ahogy neki napról-napra sirját megássák . . . *V. L.*

Szerbia.

Szerbia velünk szomszédos és tőlünk csak a Duna választja el. Az erdőkkel boritott hegyes-halmos ország, amelynek három milliónyi lakossága nagyobbára csak állattenyésztéssel foglalkozik, szinte igen régi multra tekinthet vissza. Valamikor a rómaiaké volt s a népvándorlás idején, tehát kereken ezerkétszáz esztendővel vándoroltak csak be a szerbek. Eleinte alávetették magukat a görög császárok fenhatóságának, később azonban függetlenitették magukat.

Legnagyobb kiterjedésü volt az ország Dusán cárjuk idején, majdnem hatszáz évvel ezelőtt, de épen amikor legjavában virágzott, támadták meg a Kisázsiából hozzánk át jött törökök. Már 1459-ben teljesen el is veszett, mert még Magyarország sem tudta megmenteni, dacára annak, hogy igen sokszor véres csatákat vivott érettük.

A mult század első éveiben azután Karagyorgye, majd Obrenovics Miklós vezetése alatt a török uralom ellen felkázadtak s végül is Törökország kénytelen volt 1830-ban függetlenségüket el is ismerni. Ez időtől kezdve sem volt béke az országban. A határon folyton csetepatékat folytattak a törökkel, sőt 1885-ben a bulgárokkal is kikezdtek, akkor azonban csunyán kikaptak, ugy, hogy csak mi tudtuk megakadályozni területük egyrészének elvesztését. A nyughatatlan ország 1903-ban még királyát is megölte, sőt négy év előtt amikor Boszniát végleg birtokunkba vettük, még majdnem velünk is kikezdtek. Amikor azutáu belátták, hogy vágyaikat igy sem érhetik el, lázasan kezdtek fegyverkezni s most, amikor Törökországot minden oldalról veszedelem fenyegette, ők is hadba szállottak. A határra küldött szerb hadsereg másfélszázezerre becsülhető. Ennek egy részét átküldték Bulgáriába, mert a szerbek ott a bulgárokkal együtt fognak küzdeni.

Az előcsatározások már megkezdődtek. Maga a szerb király és a hercegek is fenn vannak a táborban, azonban, hogy az igen képzett török haderővel sikerrel küzdjenek meg, az kissé valószinütlen.

Természetesen már az első hirek is nagy győzelemről számoltak be A Szerbiából érkezett táviratok mind véres, de dicsőséges ütközetekről szólnak. Ezt rögtön megértjük, ha meggondoljuk, hogy a győzelem lelkesitőleg, a vereség pedig csüggesztőleg hat Ha tehát a szerbek bevallanák mindjárt az első vereségeket is, akkor nemcsak az országban lohadna le a háborus láz, hanem még talán a küzdő hadseregben is meglazul a fegyelem. Ez különben igy van, azért tehát a csatákról szóló hireket soha sem szabad készpénznek venni. Legjobban ugy tájékozódhatunk az ellenséges hadállásokról, ha azt kisérjük figyelemmel, hogy hol voltak ütközetek, mert ugy-e bár, ha a török nyomul előre győzedelmesen, akkor a csatatér szinhelye lassanként áttevődik Szerbiába, vagy Bulgáriába, ellenesetben pedig ezeknek hadseregei jutnak mindig közelebb Konstantinápolyhoz.

Kiváncsian lessük mi is a népek nagy csatájának eredményét, mert nem közömbös reánk nézve sem, hogy déli szomszédaink közül melyik kerekedik felül. A mi kereskedelmünk és iparunk a Balkánon talál piacot és abban a pillanatban, amelyben ott érdekeink ellen fordul a hadiszerencse, ezt mi itthon sulyosan megérezzük.

Hallgató nóta.

Óh, miért e hallgatás, e bus hallgatás,
A szürke estnek ábrándos lesése?
Mért halkul szivemnek, vidám szivemnek
Csárdást táncoló, hangos, vig verése?

Óh mért, hogy rózsa, a fehér rózsa
Ösztel a szirmát, szüz szirmát leejti?
S a szomoru álmot, a balga álmot
Mért, hogy az ember sohase feleji?

Heti krónika.

Személyi hir. Erdődy Sándor gróf gazdaságának megtekintése végett hétfőn Jánosházára érkezett.

Népgyülés Szombathelyen. A szövetkezett ellenzék tagjai, mint lapunk mult számában jeleztük, november 10-én d. u. 3/4 órakor Szombathelyen az Arena-kertben népgyülést tart, melyre a vasmegyei közönséget meghivja a vasmegyei szövetkezett ellenzék szervező bizottsága. Mult számunkban jelzett ellenzéki képviselők mind ott lesznek. A községeket nagy falragaszokon tudatják ezen gyülésről. Czelldömölkről külön vonat indul 1 óra 3 perckor. Reméljük, hogy ezen vidékről is számosan odautaznak vasárnap.

Az egyéves önkéntes tanitók fizetése. Az egyszeri szavazással megalkotott védtörvényben néhány intézkedés benne maradt, melyen még katonáék is hajlandok lettek volna javitani. A tanitókkal szemben a törvény megallapitja az egyéves önkéntesi kötelezettséget, anélkül azonban, hogy ezzel kapcsolatban anyagi helyzetükről gondoskodnék. — Ezen akart segiteni az október 24-én tartott minis ertanács. A ministertanács felhatalmazta a kultuszminisztert, hogy addig is, mig törvényjavaslatot terjesztenek elő, körrendelet utján intézkedhessék, hogy az uj véderőtörvény értelmében egyévi önkéntesi szolgálatra jogosult állami, községi és felekezeti tanitók a tényleges szolgálat tartamára illetményeiket változatlanul megkapják, azonban azzal a kikötéssel, hogy a helyettesitéssel járó költségeket a sajátjukból tartoznak viselni.

Okiratharmisitás. Kovács Imre jánosházai lakos megvette a november 6-iki hónapos vásáron Hirsch Mór egyházashetyei korcsmárostól a tehenet 430 koronáért és 90 koronával adós maradt. Hirsch a »levelet« nem adta ki a tehénről addig, mig a 90 koronát ki nem egyenliti. Kovács nem törődött ezzel, hanem Egressy Ferenc helybeli segédjegyzőtől kért egy uj »levelet« a tehénről, mint a saját neveléséről és eladta egy soproni kereskedőnek, de Hirschnek máig is adósa. Az ügyet feljelentették a szombathelyi kir. ügyészségnél.

Halaztó Szajkon. Egy 10 holdnyi területen a Szajki erdőben halastavat létesitenek Erdődy Sándor gróf és Zierer Antal endredi nagybirtokos. 5 hold a grófé és 5 hold Zichereé.

Gőzfürésztelep Ódorfán. Lassankint belátják főuraink, hogy minél több gyár kéménye füstöl a birtokaikon, annál jobban tudják értékesiteni mindazt, ami birtokukon terem és aránytalanul nagyobb a jövedelmük. Ódorfán az uj vasuti állomás mellett rövid idő mulva megkezdik az épitését gr. Erdődy Sándor gőzfürésztelepének, Kőszeghy Faust József uradalmi erdőmérnök terve szerint. — Feldolgozásra kerül a gróf erdőben levő fa. Épület- talp és tüzifa stb. készül ott.

A nép téli gazdasági kiképzése. Vármegyénkben is a tél folyamán több községben háziipari tanitás lesz és redszeres gazdasági előadások sorozata. Valamennyi előadást az okszerü gazdálkodás érdekében a többtermelés jegyében tartják. Mivel pedig a többtermelés jelszavát mással aligha oldjuk meg, mint rendszeres talajmunkákkal és a föld jobb táplálásával, — vármegyénkben is az előadások nagy része a műtrágyafélék ismertetésére és alkalmazására lesz szoritkozva. Sajnos, hazánkban még mindig nem használnak a gazdák annyi műtrágyát, mint más országokban, pedig a műtrágyákkal végzett kiséletek fényesen bizonyitják, micsoda hasznos tőkebefektetés és mennyire gyarapitja azok használata jövedelmünket. Tényleg okszerü müveléssel két magot hozhatunk onnan, ahol eddig csak egy szem termett és hogy a többtermelésből eredő nagyobb jövedelemre mennyire szüksége van a gazdának, arra igazán nem kell szót szaporitani.

A murci hatása. Évtizedek óta nem zavarta semmi Egyházashetye lakosságának nyugalmát, belbékéjét. Szolid, csendes népnek ismerték őket mindenfelé, verekedés, duhajkodás, szurkálás ismeretlen fogalom volt előttük. November 3-ika óta szakitottak a jó hirükkel. Lakodalmas nép vonult aznap este a korcsmahelységbe és itták a hegy levét. A murci erős lehetett, mert néhány legénynek megártott. Leszámolás napja van ma, kiáltotta egy legényke — kést villogtatva a kezében. Erre néhányan elővették a késüket s harcra készen kivonultak az utcára, nagy zajt csinálva. A zajra odasietett az uradalmi ispán Kárász Géza lakásából, hogy rendet csináljon köztük, mert tudta, hogy a cselédség közül is sokan ott lehetnek. Épen egyik cselédet Györkös Józsefet szurták meg s ütlegelték, mikor az uradalmi ispán oda érkezett, sőt akarta kergetni őket. De vesztére. Gayer István a kezében levő késsel az ispán arcába szurt oly szerencsétlenül, hogy végighasitotta az egész felső ajakát s a nyelvét is. Hetyei István szintén szurt sebbel és ütlegekkel nyomja most az ágyat. Az orvosi látleletek szerint 8—14 napig gyógyuló testisértések miatt vonják felelősségre a biróságnál a bicskázó legényeket.

Emberöléssel vádolt erdőőr. Még julius hó 27-én Kiss József alapitványi erdőőr Karakón agyonlőtte Német István 12 éves fiut, mert az erdőn epret szedett. A vizsgálat megindult ellene, de Kiss József azért itthon maradt. F. hó 7-én a szombathelyi ügyészség a helybeli csendőrséget utasitotta a letartóztatásra és november 8-án már be is kisérték a szombathelyi ügyészség fogházába, mivel szándékos emberölés büntettével van vádolva és egyelőre vizsgálati fogságba helyeztetett.

Gyilkosság ostorral. A vashosszufalui határban nov. 2-án sertéseket őrzött Wollner József. Csordás Marit ugyanekkor adót fizetni küldte a faluba s az országuton a cselédleány összetalálkozott a fiatal legénnyel. A többit a legény igy adja elő: — Megöleltem a szegény Marit, a ki igen erős leány volt, s kiszakitotta magát a karomból, én meg nagyon kivántam s hogy el ne szaladjon, hosszu ostoromat utánna csavartam, éppen a nyaka köré. Szaladt, én meg huztam a egyszer csak odaesett a lábaim elé. Meg volt halva. A leány holttestét felboncolták s az orvosi vizsgálat megállapitotta, hogy Csordás Mari érintetlen maradt. Bihom László őrmester és Lakatos Gyula csendőr ügyességének kell betudni, hogy a gyilkos megkerült és a tényállás teljesen kiderült.

NYILT-TÉR.

(E rovatban közlöttekért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.)

Dr. Marton Adolfhoz volt megbizottjai, Major László és Stern Jenő urak a következő levelet intézték a Vasvármegye 27-ik számában megjelent nyilttéri közlemény miatt:

Duka, 1912. november 4.

Kedves Barátunk!

Mai nap jött tudomásunkra, hogy Pascu Sándor és Zollner Jenő urak, mint Hirschler Sándor ur volt megbizottjai a Vasvármegye október 27-iki számában egy nyilatkozatot tesznek közzé s közlik benne a 83. gyalogezred becsületügyi választmányának magyarra forditott sürgönyét, melylyel az a céljuk, hogy a Te párbajképességedet kétségbe vonassák.

Ez a nyilatkozat hiábavaló erőlködés és egyáltalában ne reflektálj rá, mert hisz, ha a becsületügyi választmány nem talált volna téged correctnek, akkor nem sürgönyzi a saját tart. hadapródjának, hogy: »elégtételt vehet és adhat«. A sürgöny az a része pedig, hogy: »ha doctor Marton párbajképessége iránt stb.« arra vonatkozik, ha azóta merült volna fel Ellened valami.

De meg különben *fentnevezett urak önmagukkal is ellenkezésbe jöttek a tárgyalások folyamán, mert mikor mi a második becsületbiróságba nem mentünk bele, ők békés elintézést proponáltak. Már pedig lehet e akár békés, akár fegyveres* (ezt ugyan sohasem emlitették) *elintézést proponálni olyannal szemben, akit inkorrektnek tartok?*

Aki lovagias dolgok elintézéséhez ért, az az egészből világosan láthatta, hogy a dolog éle Ellened lett forditva, de eredménytelenül s hogy a Te ügyed a lovagiasság szabályai szerint correcten el lett intézve.

Fogadd különben nagyrabecsülésünk igaz megnyilvánulását, melylyel maradunk továbbra is

készséges hived:

Stern Jenő okl. gyógyszerész. **Major László** szk. hadnagy.

Szerkesztői üzenetek.

A. J. Veszprém. Adandó alkalommal közöljük.

Vulpes Czelldömölk. Köszönjük. Tényleg most 19 éve Szombathelyre mentünk segédeinkkel: Rákosy Gyula vivómester (lakik Klotild patota) és dr. Barla Szabó Sándorral, de a gyáva fickó megretirált. K . . . a volt kelédi földbirtokos tud róla. Mig kenyértörésre nem került a sor szájhősködött, azután meghunyászkodott.

F. Duka. A gyümölcs ha megérik, lehull a fáról.

Művelt

háziasszony nem nélkülözheti a magyar asszonyok pompás közlönyét, a Kürthy Emilné szerkesztésében megjelenő 19 éves »Háztartást«, mely kiváló folyóirat mindent felölel, ami a

modern

háziasszonyt érdekli. Ha most 6 K-val előfizet a Háztartásra, akkor ingyen és bérmentve kapja meg a »Háztartás Könyvtára« most megjelent pompás 20 kötetét, melyek minden

asszonyt

érdeklő ezernyi hasznos háztartási ismeretekkel vannak tele. Aki a »Háztartást« járatja, annak szótárából és háztartásából a

keresek

szócska eltünik, mert ebben a folyóiratban mindent megtalál. Ingyenes mutatványszámmal szivesen szolgál a Háztartás kiadóhivatala. Budapest VI., Eötvös-utca 36.

Gabóna árak

1912. évi november hó 6-án:

Buza	10.	—
Rozs	9.	—
Árpa	8.50	—
Zab	9.20	—
Tengeri	8.50	—

Az árak 50 kg.-ként korona értékben értendők.

Hozatal kielégitő. — Árak tartottak.

Tisztán

és világosan ugy kérje és fogadja el, ha szappant vesz, hogy

KOLOZSVÁRI (H. EINRICH-féle)

Glycerin szappan
Tojás „
Mandula „
Márvány „

A kolozsvári gyógyszappan-gyár azért lett világhirü, mert a legdrágább és teljesen ártalmatlan anyagból készíti szappanait.

Berger

fényképészeti műterme

: JÁNOSHÁZÁN :

Dr. Figuli féle házban.

Készit: személy, csoport és gyermekfelvételeket művészies kivitelben

Életnagyságu képeket

brom, platin, pastel vagy olajfestéssel.

Elsőrendü minőség! Olcsó árak!

Felvételek borus időben is sikerrel eszközöltetnek.

Gróf Erdődy Sándor erdészeti hivatala.

ÉRTESITÉS.

Az ódorfai alsó erdő dukai szélén

1 ürm.³ tölgyforgács 2 korona 50 fill.

Váltható minden kedd és pénteken.

Urodalmi erdőhivatal Jánosháza.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyerőre berendezett könyvnyomdájában Czelldömölk.